

[Poul Dam.]

om et gammelt skøn, som selv dengang var udtryk for en letsindig optimisme. Det er rigtigt, som fru Grethe Philip sagde, at der er brug for en ny finansplan meget hurtigt. Vi skal finde ud af, hvad der egentlig er udsigt til, og hvad regeringen eller dens efterfølger eller dens efterfølger igen regner med at man kan få. Men forudsætningerne for en sådan finansplan er naturligvis af politisk art. En finansplan, der er bygget efter det berømte princip i historien om drengen, der sidder og fanger mus og bliver spurgt om, hvor mange han har, og så siger, som alle ved: når jeg får én til og så den, jeg lurur på, så har jeg to, har vi ikke så forfærdelig megen interesse i. Det er jo det, der foreløbig er lavet: et finanslovsforslag, der bygger på nogle politiske forudsætninger, der ikke er til stede.

Dette bringer mig til min konklusion, og den kom altså lyksaligt hurtigt: Er det overhovedet muligt i øjeblikket at tænke sig, at vi kan lave en fornuftig og realistisk finanslov på de 8 uger, der er tilbage? Tror nogen, at det, vi kan lave færdigt inden påske, kan bruges til noget? Vi skal have en række politiske forhandlinger, vi skal have en række nye skøn osv., og finansudvalget skal arbejde med vanlig grundighed, hvad jeg tror at den formand, som formodentlig bliver valgt, vil sørge for. Tror man, at vi kan få lavet en finanslov, der kan bruges? Jeg tror det ikke, og jeg tror i og for sig, at man skulle tage den konsekvens allerede nu at planlægge arbejdet ud fra forudsætningen, at det ikke kan nås, og i stedet forberede en midlertidig bevillingslov, som der er pligt til ifølge grundlovens § 45, stk. 2. Det har man gjort ved andre lejligheder, enten hvor der skete voldsomme politiske ændringer, således at de politiske forudsætninger var andre, når finansloven skulle vedtages, end da man havde planlagt den, eller hvor de økonomiske forhold blev helt anderledes. Jeg tror, at vi allerede nu, for at få lavet et fornuftigt arbejde her i folketinget — og det er jo meget godt med al det storpolitiske, men en gang imellem var det måske godt, om vi lavede noget fornuftigt arbejde også — skulle forberede os på et langstrakt, grundigt arbejde med finanslovsforslaget og forudse den midlertidige bevillingslov som en nødløsning her om nogle uger.

Honoré (KRIF):

Dette finanslovsforslag for 1975-76 betyder en kovending. For første gang lægger en finanslov op til en lettelse i statsindkomstskatten på 7 mia kr. Fra at forvalte omkring 28 pct. af nationalindkomsten i 1960 er det offentlige i 1970'erne nået op på at forvalte omtrent 50 pct. Vi har fået rekord i skattetryk, og de direkte skatter må bære langt mere heraf end i andre lande.

Efter kristeligt folkepartis opfattelse kræves der nu ikke blot en omlægning fra direkte til indirekte skatter, der kræves tillige en nedsættelse af det samlede skattetryk.

På indkomstskattens område er den vigtigste opgave at lette skattetrykket på mellemindkomsterne. Dette skete ved skattereformen, som folketinget vedtog den 18. september sidste år, og som kristeligt folkeparti tilsluttede sig. Den nye skatteskala har nedsat skatterne for mellemindkomsterne, den har bevirket, at det bedre kan betale sig at yde en ekstra indsats. Det betydelige nedslag i skat bør gøre det lettere for lønmodtagerne og deres organisationer at udvise løntilbageholdenhed. Men indkomstskattenedsættelser har deres pris, og denne pris hedder besparelser og nye afgifter.

Regeringen fremlagde sine forslag, og vi gik med ind i et konstruktivt samarbejde om regeringens oplæg. Ved at tage medansvar for besparelserne medvirkede kristeligt folkeparti til, at f. eks. en planlagt nedskæring af Danmarks udviklingsbistand faldt bort. En nedskæring af statens overforbrug burde efter vor mening ikke ramme vore fattigste medmennesker i det internationale fællesskab. Vi medvirkede ligeledes til, at mælketilskuddet blev bevaret.

En af hovedposterne på besparelsesområdet var børnetilskuddene. Kristeligt folkeparti anser børnetilskud for et positivt bidrag til en familiebevarende politik. Vi lægger vægt på børnetilskud ikke mindst til de lavere indkomster og mellemindkomster samt til børnerige familier. På den anden side kunne vi ikke anvise andre besparelser på henved 1 mia kr. til at erstatte en begrænsning af børnetilskuddene. Med tungt hjerte måtte kristeligt folkeparti derfor gå med til besparelser også på dette område, men det var som at skære i sit eget kød. Vi ville dog ikke løbe fra vort ansvar for en